

[Boye Meyer.]

fastsættes til kl. 16, men ikke desto mindre er af den formening, at den midlertidige lukkelov bør forlænges endnu et år fra 1. april 1949 at regne.

Iøvrigt skal jeg ikke her beskæftige mig med spørgsmålet om, hvilke lukketider en permanent lukkelov bør fastsætte, men jeg finder det uheldigt, at der allerede fra 1. april i år fastsættes en i forhold til den nugældende ordning udvidet åbningstid. Der vil efter alt at dømme fra nuværende tidspunkt og endnu et stykke fremover herske de samme unormale forhold, der har foreligget under den siden krigens ophør gældende midlertidige lukkelovgivning, nemlig dels en ikke ringe varemangel og dels en vis knaphed på arbejdskraft.

Jeg finder også anledning til — jeg har iøvrigt tidligere gjort det — at henlede opmærksomheden på, at de mange rationeringer og restriktioner har påført de handlende et stort ekstraarbejde, et arbejde, som er pålagt dem ved statsforanstaltninger, og som overvejende er af kontormæssig karakter, og et arbejde, som må udføres på et tidspunkt, hvor butikkerne er lukket for det købende publikum.

Det er iøvrigt, hvad der også er fremført af tidligere ordførere, min overbevisning, at gennemførelse af en udvidet åbningstid fra 1. april langt fra vil blive efterlevet. Det vil betyde nyt kaos og nyt lukkevivar, som kan blive endnu mere generende for det købende publikum end den i øjeblikket værende tilstand.

Heldigvis ser det jo ud til, at forholdene forsyningsmæssigt set så småt begynder at udvikle sig i gunstig retning, og lad os håbe, at vi, når vi nærmer os 1. april 1950, er nået så langt frem, at vi har nogenlunde de samme tilstande indenfor forretningslivet som dem, der eksisterede før krigen. Vi har da et reelt grundlag, hvorpå en varig lukkelov kan opbygges. Opgaven er imidlertid ikke ligetil. Der gør sig visse forskelligheder gældende mellem hovedstad og provins, mellem byer og landkommuner, og at finde en generalnævner dør med hensyn til en lukketid, som kan dække alles interesser og de meget varierende stedlige forhold, vil volde vanskeligheder, som nu imidlertid skal overvindes.

Jeg vil til slut gerne understrege, at der naturligvis i dette spørgsmål bør tages et endogså særdeles vidtgående hensyn til forbrugerne; ikke mindst derfor anser jeg det for nødvendigt, at en lov, der som lukkeloven griber ind på så mange områder, og hvor så store interesser modsætninger er

tilstede, gøres til genstand for en indgående behandling fra rigsdagens side. Een gang vedtaget er det næppe sandsynligt, at ændringer vil blive gennemført i den nærmeste fremtid. Jeg hilser derfor med tilfredshed den højtærede handelsministers tilsagn om snart efter rigsdagens sammentræden i oktober at fremsætte forslag til lukkelov; der vil da være god tid for det kommende udvalg til at nå frem til et i alle måder gennemarbejdet forslag, der kan vedtages inden 1. april 1950, og som forhåbentlig kan løse lukkelovsspørgsmålet i overensstemmelse med de interesserede parterers rimelige krav og ønsker.

Ministeren for handel, industri og søfart

(Krag): Jeg takker de ærede ordførere og udvalget for det arbejde, der er udført; specielt retter jeg naturligvis min tak til flertallet indenfor udvalget, der gennemfører det af mig fremsatte lovforslag med den ændring, vi alle har kunnet enes om vedrørende chokolade- og sukkervarebranchens udsalgstid. Jeg tror, det er en rigtig og fornuftig løsning, vi her har fundet frem til.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Weikop understregede, at ingen af parterne har bundet sig til noget som helst med hensyn til, hvad den permanente lukkelov skal gå ud på; der er blot sket en udsættelse under hensyn til de forhold, der er anført i betænkningen. Jeg tror, det er et fornuftigt resultat, også udfra forbrugernes interesser.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen, at han i denne sag meget gerne vil stå som den, der har monopol på at fortolke forbrugernes interesser, som den eneste, der indtager et særstandpunkt i sagen. Det ærede medlem hr. Weikop har allerede på udmærket måde svaret på det ærede medlem hr. N. Chr. Christensens betragtninger i så henseende, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Weikop; jeg ser ikke, det vil have megen interesse på papiret at flytte lukketiden en time eller to frem om lørdagen, hvis butikkerne faktisk blev ved med at lukke til det tidspunkt, hvor de lukker nu. Specielt når det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen gør opmærksom på, at man oven i købet i mange provinsbyer ved særlige aftaler lukker butikkerne kl. 13, til trods for at loven først foreskriver kl. 14, turde det dog være et svagt grundlag for at skride til yderligere udvidelse af åbningstiden. Jeg tror, at det resultat, vi er nået til, er rigtigt, jeg tror, det er i alle de berørte samfundsgrupperes interesse, også i forbru-